

meligt, at da Brysseler-Konventionen blev afsluttet for 3 Aar siden, fandt Danmark sig aldeles ikke foranlediget til at lade sig repræsentere i Bryssel. Nu paa en Gang hedder det, at nu gælder det om at fare til og komme med ind under den, inden Butikken lukkes, og at Butikken lukkes til 1. September 1908, derfor tale alle Julemærker. De, der have fulgt lidt med paa Sukkerindustriens Omraade i det sidste Aars Tid i franske og tyske Fagblade, ville have set, hvordan der ganske aabenlyst tales om, hvorledes man skal forholde sig, naar Brysseler-Konventionen nu til 1. September 1907 bliver opsagt til Ophør til 1. September næste Aar. I det sidste Nummer af „Deutsche Zuckerzeitung“ ser jeg, at alle Raffinaderier i Tyskland sammenkaldes til et Møde den 9. Marts i Magdeburg, tror jeg, det er, og der ville de saa tage under Overvejelse, hvorledes de skulle stille sig. — Det er givet, at Karteller da ville komme paa Dagsordenen, og at der vil blive taget Forholdsregler om, hvorledes de skulle startes. At Eksportpræmier, de saakaldte bounties, som udbetales af Staterne, ikke ville optræde igen, er sandsynligt, men private Karteller kunne ogsaa gøre det tilstrækkeligt. Hvorledes vil Tilstanden blive, hvis Brysseler-Konventionen opsiges? Saa vil den blive som før. Tyskland vil falde tilbage til sin oprindelige Toldlov, hvor der altsaa hersker absolut Indførselsforbud, der sætter dem i Stand til at hæve Sukkerpriserne, udnytte den fulde Beskyttelse for en Trediedel eller Hælvten af deres Produktion, som de kunne afsætte indenfor Landets Grænser, og saa kaste Resten ud paa det aabne Marked, det engelske Marked. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) nævnte i sit Foredrag i Forgaars Rusland. Enhver, der er kendt lidt med russiske Forhold, ved, med hvilken hensynsløs Energi dette Land fremmer alt, hvad der hedder Landbrugseksport; gælder det Landbrugseksporten, er der altid Penge nok i Statskassen. Rusland, som ikke hører med til Konventions-Landene, til Trods for, at der blev tilbudt det en dobbelt saa høj Beskyttelse, 12 Francs i Stedet for 6 Francs, som alle andre Lande nyde, vil sikkert om kort Tid blive os en haard Konkurrent paa Verdensmarkedet. Hvis derfor den Situation indtræder — og jeg mener, at vi under Behandlingen af Toldloven maa have denne Eventualitet særlig for Øje —, at Brysseler-Konventionen opsiges, have vi hele Historien om igen med lave Priser, 6, 7 sh. Priser, paa Verdensmarkedet.

Derfor er det ikke mere end en billig Henstilling, en billig Fordring, at vi falde tilbage paa den nugældende Toldlov. Vi have, som sagt, ikke danset paa Roser før Brysseler-Konventionen efter de Sæts, vi nu leve under.

Reedtz-Thott: At skaffe en ny Toldlov til Afløsning af den nugældende, man kan vel uden Overdrivelse sige forældede, Toldlovgivning er en Opgave, som har foreligget for de senere Regeringer, og som vil blive ved at foreligge for enhver Regering, indtil den er bleven løst. Alene af Hensyn til de rolige Produktionsforhold maa man ønske, at det maa ske snart. Jeg har derfor med Glæde set, at Regeringen ved Forelæggelsen af Toldlovsforslaget er gaaet den Vej ikke at udarbejde et helt nyt, men væsentlig at lade det Toldlovsforslag, som her foreligger, hvile paa tidligere Arbejder. Jeg anerkender den gode Villie til Imødekommen, som derved er vist.

Jeg kan ikke principielt have noget at bemærke mod Beskyttelsessætsenerne i det Toldlovsforslag, som ligger her paa Tingets Bord, men jeg er enig i, at disse maa gennemgaaes i det enkelte, og at man ikke saaledes kan fare over dem med en Hareford. — Anderledes stiller jeg mig lige overfor de fiskale Toldsætsener. Her have tidligere Lovforslag væsentlig krævet, at en Toldrevision skulde hvile i sig selv, eller at Reduktionen skulde afløses af tilsvarende ny Skatter. I den Anledning skal jeg bemærke, at jeg vel kan finde det rimeligt, at der paa enkelte store Forbrugsartikler sker Nedsættelse, naar disse føre til virkelig lavere Detailpriser, men jeg nærer ingen Tvil om, at adskillige Nedsættelser ville være uden Indvirkning paa Detailpriserne og saaledes ville være til Gavn for ingen og til Skade for Statskassen. Jeg fremhæver dette saa meget mere, som jeg lige overfor de Kompensationslove, om hvilke jeg egentlig her ønsker at tage Ordet, har væsentlige Indvendinger at gøre. Med Hensyn til disse Kompensationslove skal jeg forudskikke nogle Bemærkninger.

Vi hørte i Gaar fra forskellige Sider en Del Tale om, hvorledes Gaasen skulde plukkes, om det skulde være saaledes, at den ikke skreg, eller om det egentlig gjorde noget, at den skreg. Jeg tilstaar, at jeg nærer den Mening, at Gaasen helst ikke skal skringe, og at jeg tror, det er en ikke ubetydelig Fordel ved en Skat, at den ikke føles i høj Grad af den, som den paalæg-